



អភិក្សេ និងអភិវឌ្ឍន៍អក្សរសាស្ត្រជាតិខេមរា

# បុណ្យវិសាខបូជា

ក្រុម ជីវ

ប្រធានផ្នែកអក្សរសិល្ប៍ពុទ្ធនិយម  
សហគមន៍អក្សរសិល្ប៍កម្ពុជា- សអក



ថ្ងៃទី១៥កើត ខែពិសាខ ជារៀងរាល់ឆ្នាំគឺជាទិវាដែលពុទ្ធសាសនិកជននៅទូទាំងសកល  
លោកតែងនាំគ្នាប្រារព្ធពិធីបុណ្យដ៏សំខាន់មួយគឺ វិសាខបូជា នេះឡើង។



តើពិធីបុណ្យវិសាខបូជាមានអត្ថប្រយោជន៍យ៉ាងណាសម្រាប់មនុស្សជាតិទូទៅ ទើបអង្គការសហប្រជាជាតិទទួលស្គាល់ជាទិវាបុណ្យរបស់ខ្លួន?

វិសាខបូជា ឬ ពិសាខបូជា គឺជាពិធីបុណ្យដែលពុទ្ធសាសនិកចាត់ទុកថា មានសារៈសំខាន់បំផុតមួយក្នុងចំណោមបុណ្យដទៃទៀតនៃព្រះពុទ្ធសាសនា ។ ពីព្រោះជាការគោរព រំលឹកនឹកដល់ព្រឹត្តិការណ៍ធំៗបីនាសម័យកាលរបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធសមណគោតមបរមគ្រូនៃលោក គឺ៖

- ១ - ថ្ងៃដែលព្រះអង្គទ្រង់ប្រសូតិ,
- ២ - ថ្ងៃដែលព្រះអង្គបានត្រាស់ដឹង,
- ៣ - ដាក់អាយុសង្ខារចូលបរិនិព្វាន។

ព្រះពុទ្ធ មានព្រះនាមដើមថា **សិទ្ធព្ម** (អានថា សិត - ផ័ត) ដែលជាព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះនាង **សិរិមហាមាយា** និង ព្រះបាទ **សុទ្ធាននៈ**។ ព្រះអង្គ ត្រូវបានគេហៅព្រះនាមជាច្រើនទៀត ដូចជា៖ **ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ**, **ព្រះសមណគោតម**, **ព្រះជិនស្រី**, **ព្រះសក្យមុនី**, **ព្រះបរមគ្រូ**, **ព្រះសាស្តា** ជាដើម។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រសូតិ នៅថ្ងៃសុក្រ ពេញបូណិមី ខែវិសាខ មុនគ្រិស្តសករាជចំនួន ៥៤៣ឆ្នាំ។ នៅពេលមានព្រះជន្ម ២៩ឆ្នាំ **ព្រះសិទ្ធព្ម** បានយាងទៅសាងផ្នួស។ ក្រោយពីក្លាយខ្លួនជាអ្នកបួសអស់រយៈពេល ០៦ឆ្នាំ ព្រះអង្គក៏បានត្រាស់ដឹងជាព្រះពុទ្ធ នៅថ្ងៃពុធ ពេញបូណិមី ខែវិសាខ នាវេលាទៀបភ្លឺ ។

ព្រឹត្តិការណ៍ទាំងបីនេះគឺកើតឡើងនៅចំថ្ងៃ ១៥កើត ពេញបូណិមី ដែលមានព្រះចន្ទពេញរង ក្នុងខែពិសាខ ដូចគ្នា ខុសតែឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ។

អំពីចំណុចសំខាន់នៃបុណ្យវិសាខបូជាគឺជាទិវាប្រវត្តិសាស្ត្រមួយ របស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ដែលមានអាយុកាល ២៥៦៤ឆ្នាំមកហើយ ដោយផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងប្រភពដើមនៃពុទ្ធសករាជ ដែលប្រទេសកាន់ពុទ្ធសាសនាបាននិយមប្រើប្រាស់រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ៖ “ជាអាយុរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ពីព្រោះពុទ្ធសាសនាយើងរាប់ជាសករាជឡើង នៅថ្ងៃបន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធបានចូលបរិនិព្វាន។ ដូច្នេះគ្រប់ប្រទេសទាំងអស់ ដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនានៅភូមិភាគអាស៊ីអាគ្នេយ៍យើងនេះក្តី នៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូលក្តី តែងតែប្រារព្ធធ្វើទិវាវិសាខបូជា ហើយដែលពុទ្ធសាសនិកជនទាំងអស់បានប្រារព្ធពិធីនេះជាយូរមកហើយ...”។

នេះជាបុព្វហេតុដែលនាំឱ្យពុទ្ធសាសនិកទូទាំងសកលលោក ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ទោះបីជាពិធីបុណ្យឆ្នាំថ្មីប្រពៃណីខ្មែរឈានចូលមកដល់នៅក្នុងខែចេត្រក្តី ប៉ុន្តែរហូតដល់ថ្ងៃ ១រោច ខែវិសាខ



គឺ ១ថ្ងៃក្រោយពិធីបុណ្យវិសាខបូជាទើបបដិទិនចំនួនតិខ្មែរ ដែលគិតតាមដំណើរគោតនៃព្រះចំនួន ផ្កាសំចូលពុទ្ធសករាជថ្មី។ ដូចជាក្នុងឆ្នាំនេះ ថ្ងៃសង្ក្រាន្តឆ្នាំថ្មី ឆ្នាំជូត ទោស័ក ត្រូវប៉ះចំថ្ងៃចំនួន ០៦- រោច ខែចេត្រ ប៉ុន្តែគឺនៅក្នុងពុទ្ធសករាជ២៥៦៣៨ដែល រហូតដល់ថ្ងៃពុធ ១៥កើត ខែវិសាខ ដែលជាថ្ងៃបុណ្យវិសាខបូជា ត្រូវនឹងថ្ងៃ ទី០៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២០។ ពិធីបុណ្យអន្តរជាតិដ៏ សំខាន់នេះរួចហើយ ទើបពុទ្ធសករាជ ២៥៦៤ ឈានចូលមកដល់ដោយបរិបូណ៌ នៅថ្ងៃ ១រោច ខែពិសាខ។

ទាក់ទងនឹងប្រវត្តិដើមកំណើតនៃពិធីបុណ្យវិសាខបូជានេះ សៀវភៅ “**ព្រះរាជពិធី ឆ្នាទសហាស**” បោះពុម្ពផ្សាយដោយពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ក្នុងត្រីសុតសករាជ ១៩៥១ បានសរសេរ កត់ត្រាថា៖ “ទោះបីជាពិធីបុណ្យវិសាខបូជា ត្រូវបានពុទ្ធបរិស័ទនាំគ្នាប្រារព្ធធ្វើជាទំនៀមទម្លាប់ តាំងពីបូរាណយូរអង្វែងមកហើយក្តី អ្នកសិក្សាស្រាវជ្រាវផ្នែកពុទ្ធសាសនាខ្លះ បានបញ្ជាក់ថា ពុំ មានឯកសារណាមួយកត់ត្រាអំពីកាលបរិច្ឆេទ ឬថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ នៃការចាប់ផ្តើមប្រារព្ធពិធីបុណ្យដ៏ សំខាន់បំផុតមួយនេះ ឱ្យបានច្បាស់លាស់ឡើយ។

ប៉ុន្តែក្នុងរយៈពេល ២១ឆ្នាំចុងក្រោយនេះ អង្គការសហប្រជាជាតិបានប្រកាសទទួល ស្គាល់បុណ្យវិសាខបូជា ជាទិវាបុណ្យអន្តរជាតិ ដែលហៅថា “**យូអិទ-វិសាខ (UN - Visak) ឬ វិសាខបូជានៃអង្គការសហប្រជាជាតិ**” ដោយមានការស្នើសុំពីប្រទេសនានានៅលើសកលលោក ដែលគោរពព្រះពុទ្ធសាសនា ក្នុងនោះរួមទាំងកម្ពុជា ផងដែរ នាសម័យប្រជុំក្រុមប្រឹក្សាពុទ្ធសាសនា អន្តរជាតិ ក្នុងប្រទេសស៊ីរីលង្កា នាខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨។

ចំពោះហេតុផលចម្បងមួយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងឱ្យមានការទទួលស្គាល់នេះ បានបញ្ជាក់ថា គឺ អាស្រ័យដោយគោលការណ៍សន្តិភាពនិងអហិង្សាធម៌របស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ដែលស្របនឹងគោល ការណ៍គ្រឹះនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ដោយគេសង្កេតឃើញថា៖ ព្រះពុទ្ធសាសនាគឺបានឱ្យតម្លៃ ទៅលើនិន្នាការខាងសន្តិភាពនិយម។ ពាក្យដែលថា ធម្មភាវៈ ឬនីតិភាវៈនេះ គឺសំដៅដល់ច្បាប់ ធម្មជាតិ ឬធម្មនុញ្ញរបស់ពិភពលោក គឺកម្រងនីតិក្រម ឬប្រព័ន្ធច្បាប់ប្រកបដោយសុក្រឹតភាពល្អ ផុតលេខ មានសុចរិតភាព ឬយុត្តិធម៌ ល្អផុតលេខ ព្រមទាំងមានតម្លាភាព អព្យាក្រឹតភាពល្អផុត លេខ។ ក្នុងនោះព្រះពុទ្ធសាសនាបានប្រកាសថា **ធម្មោ ហានេ រក្ខតិ ធម្មហរិ** ច្បាប់តែងតែគាំពារ ថែរក្សាអ្នកគោរពច្បាប់តែម្យ៉ាង ហ្នឹងបើយើងនិយាយឱ្យស្រួលទៅ ប៉ុន្តែបើតាមពាក្យដែល យើងធ្លាប់ប្រើ គឺធម៌រមែងថែរក្សាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌... ។



ចាប់តាំងពីអង្គការសហប្រជាជាតិបានប្រកាសទទួលស្គាល់វិសាខបូជា ជាទិវាបុណ្យអន្តរជាតិក្នុងឆ្នាំ១៩៩៩មក ប្រទេសដែលគោរពព្រះពុទ្ធសាសនានៅលើសកលលោក បាននាំគ្នាប្រារព្ធធ្វើពិធីបុណ្យវិសាខបូជាជាសកល ដែលមានឈ្មោះថា “យូអ៊ិន-វិសាខ ឬវិសាខបូជា នៃអង្គការសហប្រជាជាតិ” ដោយមានកិច្ចប្រជុំរបស់ក្រុមប្រឹក្សាពុទ្ធសាសនាអន្តរជាតិប្រចាំឆ្នាំនៅរៀងរាល់វិសាខបូជាម្តងៗ។

កត្តាទាំងនេះបង្ហាញអំពីគោលដៅ និងតួនាទីដ៏សំខាន់នៃពុទ្ធសាសនា ក្នុងការដោះស្រាយវិបត្តិសង្គម ដែលអង្គការសហប្រជាជាតិ បានសម្រេចដាក់បញ្ចូលវិសាខបូជា ជាទិវាបុណ្យអន្តរជាតិ ជាការរំលឹកដល់ការលះបង់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធសមណគោតម ក្នុងការស្វែងរកមាតិកាដោះទុក្ខ និងផ្សព្វផ្សាយនូវមាតិកាដ៏ប្រសើរគ្មានពីរនេះដល់មនុស្សលោក ប្រកបដោយក្តីមេត្តា ករុណា ដ៏បរិសុទ្ធតំបំផែន របស់ទស្សនៈអប់រំរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា។

យោងតាមប្រសាសន៍របស់អ្នកសិក្សាស្រាវជ្រាវ ផ្នែកពុទ្ធសាសនានៅលើសកលលោក បានបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុធំជាគោល ដែលនាំឱ្យអង្គការសហប្រជាជាតិ យកបុណ្យវិសាខបូជាជាទិវាអន្តរជាតិ ៖ “ព្រោះគេឃើញនូវគុណប្រយោជន៍របស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ទី១-ជាសាសនាដែលមានចំណាស់យូរ ២៥៦៤ឆ្នាំទៅហើយ...។ ទី២-ជាសាសនាមានគោលការណ៍សន្តិភាព មិនកាប់សម្លាប់គ្នា គោរពសិទ្ធិគ្នាក្នុងការរស់នៅទៅវិញទៅមក, ទី៣-ពុំដែលមានសង្គ្រាមដែលកើតឡើងក្នុងនាមព្រះពុទ្ធសាសនានោះទេ ហើយមានប្រជាជនដល់ទៅជាង ៥០០លាននាក់នាបច្ចុប្បន្ននេះនៅលើពិភពលោកទាំងមូលបានកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា...”។ កត្តាទាំងអស់នេះហើយដែលអង្គការសហប្រជាជាតិបានលើកតម្លៃព្រះពុទ្ធសាសនាថា បានចូលរួមចំណែកដ៏ក្រាស់ក្រែកធំធេងណាស់ក្នុងរក្សាសន្តិភាពពិភពលោក និងការរួមរស់ជាមួយនឹងគ្នាប្រកបដោយសុខដុមនីយកម្មរវាងជនជាតិនិងជនជាតិ ព្រមទាំងសាសនានិងសាសនាដទៃនៅលើសកលលោក។

ថ្ងៃអាទិត្យ ទី១២កើត ខែពិសាខ ឆ្នាំជូតទោស័ក ព.ស.២៥៦៣

ភ្នំពេញ, ត្រូវនឹងថ្ងៃទី០៣ ខែឧសភា គ.ស ២០២០